

A divatvilág tengere hatalmas, mély és csábító, de sajnos tele van már halakkal. A divatvilág tengere hatalmas, mély és csábító, de sajnos tele van már halakkal. Így felmerül a kérdés, hogy vajon mikortól számít egy tervező „nagy halnak”? Ha felkerül a Vogue címlapjára? Vagy ha Suzy Menkes, a divatkritika koronázatlan királynője ír róla néhány dicsérő sort? Nyilván mindezek számítanak. De az élbolyba csak az jut be, aki nem csak a divatlapok, hanem a hatalmas divatházak érdeklődését is felkelti. Ha egy tervező megrendelést kap a Bergdorf-Goodmantól, amely New York híres bevásárló utcájában, az Ötödik Sugárúton található, vagy berendeznek neki egy kirakatot a párizsi Colette-nél, megnyugodhat. Legalábbis, a következő szezonig. A bemutatók közönségének első sorait a leendő megrendelők töltik meg, és ha a megfelelő emberek ülnek ott, akkor a tervező sejtheti, hogy úton van a hírnév felé. Ha mindezek tetejébe a bemutató után még megrendelést is kap, akkor már tuti befutó. De kik is ezek a megrendelők, akiknek akkora hatalmuk van, hogy karriereket indíthatnak el? Nagy részük New Yorkban vagy Párizsban található. A Saks Fifth Avenue, a Macy's, a Bergdorf-Goodman a fogyasztói kultúra nagyjait szolgálja ki, csakúgy, mint Párizsban a Chanel vagy a már említett Colette. De azért ne gondoljuk, hogy New Yorkon és Párizson kívül nincs igazán nagystílu divatélet. A berlini Friedrichstrassén található Anna Maria Jagfeld a német divatélet találkozóhelye, míg ugyanennek az olasz változata Milánóban a 10 Corso Cosmo. A házszámáról nevet kapott üzlet tulajdonosa Carla és Franca Sozzani - utóbbi az olasz Vogue főszerkesztője. Pár lépésnyire Sozzani egy másik áruháza ruhaneműket és könyveket kínál vásárlóinak, akiknek galéria, étterem és néhány szállodai szoba is rendelkezésére áll